200

Ξήλυκνος (βλ. Ξήλβεν) ορα ν βιν 212 — Ξήλβνος.

βλ. σ. 92 Φρακ. Ἐσπερίδος

367

Ξήλβνος. ω. ἐπὶ θρ. μνημονευομένη ἀπὸ τὴν Βυζ. ἐν κομῶν κατὰ τὰ ὁρίᾳ τοῦ Βυζ. καὶ τοῦ Μυσῶν (Βλαχίων) κρατοῦ ν ὑπαγομένη ἐν τοῖς θεζεντάσιν. Εἰς ταύτην ἐστρατοπέδευσε παντρατιᾷ τῷ 1311 ν 1343 ὁ βασ. τῶν Βλαχ. Ἀλεξάνδρος ἀπόλλων ἐπιδρομὴν κατὰ τὴν χώρην τοῦ Βυζαντίου. Αὐτὴ γνωρ ἢ νῦν Ξήλυκνος ἢ Ξέλυκνος ν Τουρ. Ἰολίμιε καλουμένη ἤτις κρίας κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὑπερρίας τοῦ Αἰμοῦ ν κατὰ τὴν ἀριστ. ὀχθὴν τοῦ Τούντσα. Λ. Βυ.

Σχολὴ θρασκευτοβαρμὴ κυτονομασθῆσα ἀπὸ τὰ 900 σκότιστον ἐρχοστάτων

Ξάρω Βερε. Ἐπ. Υψαλων χ. Τουρ. οικ. 50.
ῥεῦμα ἐν τῇ ὁδῷ Κρακιείας ἡ Τοσρίου

Ξέθγερι. Ἐπ. Υψαλων χ. Τουρ. οικ. 70.

ΑΘΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σουλτάν Ιοσφ. Ρήκο χωρία παραλία επαρ. Ηρακλείας
Μεταξύ Ηρακλείας ; Παλαιάς Ἡρακλείας

Σουκρή. (κιαί) Σχερ. Μεταν. Εν. Κισσάνης.
Μεταξύ χ. Μαίραις ; Μαχυνθίκιαι

Σευής κουλαρί.

Λίμνα. (= τρίχαπτον, δαντέλλα.) κωμόπολις τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῆς νοτίου κλιτύος τοῦ Αἵμου, τῆς νευούσης πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀκηλαρλήκ, ἔχουσα 5000 κατοίκων ἡ δύο Ἑκκλησίας. Εἰς ἀπόστασιν 3 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως κεῖται τὸ ὀχυρὸν φρούριον Ἅγιος Νικόλαος (Σφέτι Νικόλα). Τὰ πέριξ αὐτῆς εἶναι κατάφυτα ὑπὸ ῥοδώνων, ὡς τὰ τοῦ Ἀκηλαρλήκ, ἐξ ὧν ἀποστάζεται τὸ εὐώδες ἡ περιβήτητον ῥοδίλαιον ἡ ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν δασῶν φηγῶν. Παρ' αὐτὴν διέρχεται διὰ τοῦ Αἵμου ὁ περιλάλητος αὐλὼν τῆς Λίμνας, δι' οὗ συγκοινωνοῦσιν αἱ δύο κοιλάδες τοῦ Γιάντρα πρὸς Β. βορρᾶν ἡ τοῦ Τουντζα πρὸς μεσημβρίαν. Ἐν τῷ αὐλῶνι τούτῳ ἀπὸ τοῦ 1836, ὅτε ὁ Σουλτάνος μετέβαινεν εἰς Σιλίστριαν, κατεσκευάσθη ἁμαξιτὸς μήκους 10 μιλίων, διερχομένη ἐλικοειδῶς μεταξὺ βράχων ἀλαυρῶν ἡ ὀδοντωτῶν ἐκ γρανίτου ἡ σχιστολίθων. Ἡ Λίμνα ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἡ ἡ παρ' αὐτὸν πάροδος κατέστησαν αἱ πεισμαθώδεις ἡ μυριόνεκροι ἐκεῖναι ἔφοδοι ἡ μάχαι, τῶν Τούρκων στρατηγοῦντος τοῦ Σουλεϋμαν πασσά. λ Βουτ.